

L'ACTUALITAT

COMARCAL

Director: Jordi PEY. **Redactor en cap:** Xavier PORCEL. **Redactors:** Frederic NADAL, Paco CUEVAS, Marc BOTEY, Teresa SIRVENT i Joan Manuel JUBANY. **Dibuixant:** Ramon VILANOVA (Ravi). **Col.laborador fotografia:** Ramon FERRAN-DIS. **Distribució:** Xavi Balanya **Redacció i Administració:** C/. Indústria, 40 Tel. 870 09 00. **Publicitat:** L'ACTUALITAT, Tels. 870 09 00; 870 39 08; 870 21 66. **Imprimeix:** BENGAR, C/. Isabel de Villena, 50, Granollers. **D. Legal:** B-34273/1982.

L'extra de Nadal

Aquest número extraordinari de Nadal que teniu a les mans es divideix en dues parts. Una, és la que correspon a un número d'informació habitual tot i que un xic més reduït: dues pàgines d'opinió, dues d'informació i tres que contenen un magnífic i exhaustiu reportatge-informe titolat **¿Dónde cenar la noche de fin de año?** i preparat pel nostre redactor Frederic Nadal, que informa dels menús, plats especials, vins, etc. i preus que per la nit de cap d'any han preparat 12 restaurants de Granollers i comarca.

La segona part consisteix en una separata-resum detalladíssima i elaborada a consciència de tots aquells **aconteixements dignes de ser destacats** que han succeït en el decurs de l'any que ara estem acabant. Perso-

natges de l'any, El carrer i la política, Teatre, Arts plàstiques, Cultura, Fotografia, Festes, Successos, Meteorologia, Societat, Economia, Música, etc. són els apartats que configuren aquest Resum de l'Any editat, com deïem, en forma de separata per tal que el lector pugui guardar-la d'arxiu i consultar sempre que, per una o altra raó, necessiti informació d'aquest any 1985. Confiam que el lector valori positivament el nostre treball i que la separata compleixi la funció per la qual ha estat creada.

Aprofitem l'avinentesa per a desitjar-vos, en nom de l'equip de redacció, administració, publicitat i direcció, unes **BONES FESTES** de Nadal i un **VENTURÓS** any 1986.

Ajornem la publicació dels «Premis L'Actualitat»

La setmana passada anunciàvem en aquesta mateixa columna la inclusió d'una pàgina, dins la separata-resum de l'any 1985 que publiquem en aquest mateix número, el contingut de la qual, havia de ser els noms dels distingits amb els **PREMIS L'ACTUALITAT 1985 (1.ª Edició)**, una distinció atorgada per la nostra revista a aquells granollers i entitats de casa nostra que, per alguna o altra raó, han destacat en el decurs d'aquest any que ara estem a punt de finalitzar.

En un primer moment, la nostra idea fou fer-los públics en la plana que anunciàvem i prou. Més endavant, però, vàrem pensar en la conveniència de donar a aquests **PREMIS** una transcendència i ressò més considerables i en el moment de tancar aquesta edició estem negociant la possibilitat de fer entrega d'aquests guardons en un acte públic i multitudinari. De moment, i en espera de conèixer el resultat de les negociacions que estem mantenint amb algunes entitats privades, hem cregut oportú ajornar la publicació dels noms. Confiam que en el proper número ja podrem donar informació definitiva.

Sang i Fetge

Josep M.ª de Sagarra «Vida Privada»
Ed. Aymà, S.A. - Pàg. 209

Francesc, no; Francesc era gris, trist, sense contrast a la pell ni a l'ànima; era un veritable os que no hi havia per on rosegar.

Un home així ficat dintre una família, encara que sigui una família mesella i sense gota de sentit crític, acaba omplint totes les cambres d'un salfumant irrespirable. La seva dona tenia molts dels seus defectes però rebaixats de to, en sordina, que diguéssim: era apagada, nyeu-nyeu, ploràmiques, borrosa, àcida, d'una acidesa diluïda amb molta aigua. La seva dona no s'adonava del que era Francesc; repel·lia el seu tracte per unes raons que no eren precisament les que el feien impossible -infidelitats, reganys,

manies, manca de diners-, coses que s'haurien pogut tolerar si Francesc no hagués estat positivament pesat. I el més dolorós és que no era un pesat vulgar, no. Si Francesc hagués estat un home vulgar i normal, tan trist, tan insignificant com es vulgui, potser també se l'hauria pogut tolerar. Francesc dintre la seva manera d'ésser era un original, un home d'excepció; un excepcional plumbi, vil i cavalleresc, innocent i malpensat, generós i ple de misèries, irresponsable, lleuger, baladrer, fals i covard, amb les il·lusions més quixotesques i més sublimes, desarmat per a la vida com ningú, fracassat i ple d'orgull.

